

ת"פ 36011/04/13 - משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד ב ד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 36011-04-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ד

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

ב ד

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד יעקב שטרנברג ורוני מרקוביץ

ב"כ הנאשם: עוה"ד קטי צוויטקובמרים בריינין

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות כדלקמן:

אישומים ראשון, שלישי וחמישי:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

אישומים שני ורביעי:

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

ב. **תקיפת בן זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, כחודש עובר לפברואר 2012, בעקבות סיום הקשר הזוגי בין הנאשם למתלוננת, איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי **היא תהיה שלו לכל החיים ואם יראה אותה במועדון "יפתח לה את הפנים"**.

על פי המתואר באישום השני, כשלושה חודשים עובר לחודש פברואר 2012, בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, התקשרה המתלוננת לחברתה כדי לשתף אותה. באותן **נסיבות סטר הנאשם למתלוננת, משך בשיערה ודחף אותה על הקיר**. בהמשך ביקש הנאשם מהמתלוננת שתלווה אותו ללובי המלון בו שהו. משסירבה המתלוננת לעשות כן, **נטל הנאשם מגבת, גלגל בתוכה פחית משקה ואיים עליה כי אם לא תתלווה אליו הוא יכה אותה באמצעות מגבת**.

על פי המתואר באישום השלישי, ביום 14.6.11 שלח הנאשם למתלוננת את המסרונים הבאים: **"אני לא מאיים נשמה, את יודעת שאני גם מבצע אז.."; "אם תמחקי אותי מהפייס שורף אותך עם האוטו אז.."; "כדאי לך למחוק את זה עכשיו שלא יהיו לך הפתעות היום"; "תמחקי את מה שרשמת עכשיו שלא אבוא";**

"נותן לך חצי שעה ואם לא אז לא כדאי לך לחזור הביתה"; "לא רוצה ללכת. נשארו לך 25 דקות נשבע לך אם לא מתחרע עליך היום"; "רוצה ללכת למשטרה תלכי. נסגור חשבון כשניפגש".

על פי המתואר באישום הרביעי, כשנתיים עובר לחודש פברואר 2012, יצאה המתלוננת לבילוי. במהלך הבילוי הגיע הנאשם למקום, גרר את המתלוננת איתו ולקח אותה לביתו. בהמשך חיטט במכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת והבחין במספרי טלפון של אנשים שונים. בהמשך לכך אמר הנאשם למתלוננת כי היא מנהלת רומן וכי הוא יכער אותה כדי שאף גבר לא ירצה בה והיא תתבייש לצאת מהבית.

על פי המתואר באישום החמישי, בתאריך 18.2.12 שהתה אחותה של המתלוננת בביתה של המתלוננת וביקשה מהנאשם להניח למתלוננת. בתגובה ענה הנאשם **"אני אתאבד על אחותך, אני לא אחראי לעצמי שאם אראה אותה עם מישהו אני לא יודע מה יקרה אני אתפוס אותה בארבע עיניים עוד השבוע ואסגור איתה את העניין"**.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן. המאשימה הצהירה כי עמדתה למאסר בפועל.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 16.12.14, הנאשם כבן 54 גרוש ואב לשלושה ילדים, מצוי בשנים האחרונות בקשר זוגי עם המתלוננת. סיים 10 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא ולאחר שחרורו החל לעבוד בתחום הריצוף ומזה 20 שנה עובד בתחום כעצמאי. מגיל צעיר התחבר לחברה שולית ועבריינית. במשך תקופה ממושכת היה מכור לסמים ונגמל כשהיה בן 28. עם זאת מסר כי גם היום משתמש באופן מזדמן בסמים ואלכוהול. הנאשם הופנה לבדיקות שתן אשר נמצאו נקיות משרידי סמים. בשנת 2004 התגרש מאשתו דאז. תאר במסגרת מערכת היחסים הקודמת והנוכחית גילוי אלימות מצדו. בהתייחסו לעבירות הכיר באחריותו לרוב סעיפי כתב האישום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נקט באלימות בעיקר על רקע מצבים בהם חש צורך להחזיר לעצמו תחושות של כוח ושליטה. ברקע להתנהגויות אלימות בעיות של אמון המתבטאות בקנאה ורכושנות. הנאשם הביע הסכמתו להשתלב במסגרת בהוסטל "בית נועם". בשיחה עם המתלוננת עלה כי הקשר ביניהם ידע עליות ומורדות, וכן כי היא סבלה מגילוי אלימות מצדו בעיקר סביב תחושות של קנאה וחוסר אמון. הנאשם מגלה רכושנות כלפיה ואינו משלים עם קשרים חברתיים אחרים אותה מקיימת. לתפיסתה לא מדובר באלימות חמורה. היא הביעה תמיכה בכך שיקבל טיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות בעייתיות המאפשרות לו מתן לגיטימציה לאלימות, וכי ללא התערבות טיפולית גילוי האלימות עלול להישנות. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיה בת מספר חודשים כדי לבחון השתלבותו בטיפול.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 26.3.15, בחודש ינואר נערך לנאשם ראיון התאמה להוסטל "בית נועם" ואולם הנאשם נמצא בלתי מתאים על רקע התרשמות כי הוא בעל מוטיבציה נמוכה להשתלב בטיפול. בהמשך פנה הנאשם וביקש לבחון התאמתו למסלול יום בבית נועם. בראיון שנערך לו בחודש מרץ 2015 הוא נמצא מתאים, אם כי ההתרשמות שעלתה היא כי הוא עדיין בעל מודעות נמוכה לבעיותיו, מפגין מוטיבציה נמוכה ומונע מעיקר מלחץ חיצוני. לפיכך המליץ שירות המבחן על דחיה בעניינו.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 23.6.15, הנאשם השתלב בטיפול בבית נועם ביום 12.4.15. השתלבותו אינה יציבה לגמרי והוא מגלה קשיים בביטוי ובחשיפה עצמית. לאחרונה הביע אמביוולנטיות

לגבי המשך התהליך הטיפולי וזאת עקב נסיגה במצבו הכלכלי ובשל בעיותיו הבריאותיות. להערכת שירות המבחן האמביוולנטיות אותה מגלה הנאשם נובעת גם מהדרישות והלחצים במסגרת הטיפולית. כעת נמצא בחופשת מחלה עקב בעיותיו הבריאותיות. עתיד לחזור לטיפול לאחר החלמתו. לפיכך, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת.

7. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 24.9.15, טיפול של הנאשם במסגרת מסלול היום בבית נועם הופסק בחודש יולי 2015 בשל אי התאמה למסגרת וקשייו להיחשף בטיפול. התרשמות גורמי הטיפול היתה כי ככל שהתהליך התקדם התקשה הנאשם להביא תכנים אישיים, להיעזר באחרים ובאופן כללי גילה נטייה לרצוי, לצמצום ולהכחשת התנהגותו התוקפנית. התרשמות היתה כי הוא עדיין מגלה אמביוולנטיות רבה כלפי השתתפותו בטיפול וכי על רקע מצבו הכלכלי והבריאותי הקשה לא היה פנוי לקחת חלק משמעותי בתהליך ולהתחייב באופן מלא לטיפול. בעקבות הפסקת ההליך בבית נועם נערכה שיחה עם הנאשם. בשיחה היה ממוקד בעיקר במצבו הרפואי, אך הביע רצון לקדם מצבו במסגרת פחות אינטנסיבית. על אף התרשמות שירות המבחן כי הוא זקוק למסגרת אינטנסיבית הוא נשלח לבדיקת התאמה למרכז למניעת אלימות במשפחה בעירו. הנאשם ביצע פניה ראשונית אליהם, אולם מאז לא יזם כל קשר ולא קידם את ההליך הטיפולי על אף שהתבקש לעשות כן. שירות המבחן התרשם כי העדר קידום ממשי של התהליך משקף גישה פסיבית ואמביוולנטיות כלפי הטיפול. בשיחה עם המתלוננת מסרה כי בעקבות הטיפול בבית נועם חל שיפור ביחסיהם והנאשם פחות אימפולסיבי ותוקפני. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל עמדות נוקשות ופטריארכליות, צרכי שליטה גבוהים אשר נותן לגיטימציה לשימוש באלימות. הנסיגה במצבו הבריאותי מביאה להגדלת התלות בין בני הזוג ומעלה את הסיכון. הטיפול אותו החל הביא לשיפור ראשוני במצבו אך ללא המשכו והעמקתו לא יביא לשינוי של ממש. לפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש

8. 1/ - מכתב מהמתלוננת בו היא מתארת כי מאז שעבר הנאשם את ההליך הטיפולי הוא למד להעריך ולכבד אותה וכיום הם מנהלים זוגיות טובה.
9. 2/ - מסמך רפואי ממנו עולה כי הנאשם סובל מבעיות רפואיות.

טיעוני הצדדים

10. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד מעין דואק ומיכל בן דוד, הנאשם הורשע בחמישה אישומים של עבירות כלפי בת זוג. מדובר באישומים קשים אותם השמיע הנאשם כלפי המתלוננת על רקע קנאה ואובססיות. לחובת הנאשם 8 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות סמים, אלימות ורכוש. בנוסף לחובתו 32 הרשעות תעבורתיות אשר מהם ניתן ללמוד על מיהות הנאשם. המעשים אותם ביצע מלמדים על נאשם בעל דפוסים עבריינים, שמטיל אימה על בת זוגו ונוקט אלימות כלפיה. האישומים הינם קונקרטיים, חמורים ומתמשכים. הנאשם נשלח לשירות המבחן, התקבלו בעניינו ארבעה תסקירים. מתוכם עולה כי הנאשם לא משתף פעולה עם גורמים טיפוליים ולמעשה לא ערך שום שינוי משמעותי. שירות המבחן ספקני לגבי רמת כנותו באשר לרצון בטיפול. מתחם העונש ההולם לכל האישומים גם יחד נע בין 12 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם יש למקם את הנאשם ברף הגבוה נוכח אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם הגורמים הטיפוליים ועברו הפלילי המכביד. שירות המבחן מתרשם כי גילויי האלימות הינם על רקע של כוח ושליטה. שירות המבחן התרשם מהמתלוננת כאשה תלותית שכבר

חוותה בעבר אלימות. נוכח העובדה כי בני הזוג שבו להתגורר יחדיו יש מקום על הטלת עונש ממשי שירתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות כלפיה. לפיכך, עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

11. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מרים בריינין, כתב האישום הוגש בשנת 2013, כאשר העבירות בהן הורשע הנאשם הן מפברואר 2012 ובחלקן נעשו אף שנתיים קודם לכן. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2003. עבירות האלימות הן משנות ה-80 והתיישנו. גם ברישום התעבורתי העבירה האחרונה הינה משנת 2011. הנאשם נטל אחריות בהזדמנות הראשונה וגם בפני שירות המבחן. הנאשם השתלב במסגרת "בית נועם" ועבר שם טיפול משמעותי ומעמיק במשך 4 חודשים. לשם כך עזב הנאשם את עבודתו. לצערו בשל בעיות בריאותיות לא יכול היה להמשיך בטיפול. הנאשם פנה לטיפול ביחידה לטיפול המשפחה ונכח ב-6 מפגשים. המתלוננת העבירה מכתב לפיו יחסיהם השתפרו (נ/1). לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים. הנאשם סובל מבעיות בריאותיות ולחץ דם גבוה (נ/2). הנאשם התגייס להליך טיפולי ועל אף שהדבר עלה לו בעבודתו הוא אינו מתחרט על כך. הנאשם והמתלוננת ממשיכים לקיים מערכת יחסים זוגית. על כן עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד וצו של"צ.

12. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הנאשם חש בושה על מעשיו וביקש מחילה.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

13. כתב האישום מתאר חמישה ארועים אשר אירעו במועדים שונים ובנסיבות שונות, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם **מתחם עונש הולם נפרד**.

14. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו (באשר לעבירות התקיפה) והזכות לשלוות נפשו של אדם (באשר לעבירת האיומים).

15. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ברף בינוני. באישום הראשון, איים הנאשם על המתלוננת שאם יראה אותה במועדון "יפתח לה את הפנים". באישום השני, סטר הנאשם למתלוננת, משך בשיערה ודחף אותה על הקיר. בהמשך נטל הנאשם מגבת, גלגל בתוכה פחית משקה ואיים עליה כי אם לא תתלוא אליו הוא יכה אותה באמצעות המגבת. באישום השלישי שלח הנאשם למתלוננת מסרונים ובהם איים עליה באופן מפורש בפגיעה בחייה. באישום הרביעי, במהלך בילוי בו היתה המתלוננת, הגיע הנאשם למקום וגרר את המתלוננת איתו לביתו. בהמשך איים שהוא יכער אותה כדי שאף גבר לא ירצה בה והיא תתבייש לצאת מהבית. באישום החמישי, כאשר ביקשה אחותה של המתלוננת מהנאשם להניח למתלוננת, השיב לה הנאשם באיומים מפורשים על חייה של המתלוננת. התדירות של המעשים ואופיים המפורש של האיומים מגבירים את מידת הפגיעה בערך המוגן.

16. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל ממאסרים על תנאי וכלה בעונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות (לעניין זה ראו בין היתר רע"פ 3629/11 פלוני נ' **מדינת ישראל** (18.5.11), ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' **מדינת ישראל** (7.11.13), עפ"ג (מח' ים) 46599-01-15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (3.3.15), ת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל** נ' פלוני (28.1.14), ת"פ (ראשל"צ) 7226-01-13 **מדינת ישראל** נ' אבו זגילה (11.2.13), ת"פ (נת') 36202-02-12 **מדינת ישראל** נ' קבסה (10.4.13), ת"פ (ת"א)

59862-01-12 מדינת ישראל נ' כהן (5.6.13).

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** התנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת היתה עלולה להביא לפגיעה חמורה בה.

ב. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** התנהגותו של הנאשם נבעה מעמדות נוקשות ופטריארכליות שגויות וצרכי שליטה גבוהים אשר נתנו לו לגיטימציה לשימוש באלימות פיזית ומילולית כלפי המתלוננת.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לגבי האישומים הראשון, השלישי והחמישי הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 6 חודשי עבודות שירות לכל אחד מהם. מתחם העונש לאירועים המתוארים באישום השני והרביעי החל משל"צ ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד מהם.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. השיקול השיקומי הינו ממין העניין, אולם ההליך הטיפולי במסגרת מסלול היום בבית נועם הופסק בחודש יולי בשל אי התאמה למסגרת וקשייו להיחשף בטיפול, וכן שירות המבחן סבר כי הטיפול אותו החל הביא לשיפור ראשוני במצבו אך ללא המשכו והעמקתו לא יביא לשינוי של ממש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם יליד 1960, גרוש ואב לשלושה ילדים, הסובל מבעיות בריאותיות שונות. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות, יפגע בו ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה, נטל אחריות למעשיו והביע חרטה. הנאשם אף ניסה להירתם להליך טיפולי במסגרת "בית נועם" ואף שהה במסגרת הטיפולית מספר חודשים. בהמשך פנה לטיפול במסגרת הרווחה בעירו, ולדברי ב"כ נוטל חלק בפגישות שם. עם זאת, שירות המבחן הביע ספקנות באשר למידת מחויבותו של הנאשם לטיפול ומכאן שמאמציו לחזור למוטב טרם נשאו פרי.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות;** מרבית העבירות בוצעו בשנת 2012. העבירות באישומים השלישי והרביעי בוצעו בשנים 2010 ו- 2011. כתב האישום הוגש בשנת 2013.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו;** לחובתו של הנאשם שמונה הרשעות קודמות בעבירות רכוש, סמים, שוד מזוין, החזקת נשק, החזקת סכין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין ריצה הנאשם שתי תקופות מאסר, אחת מהן ממושכת. עם זאת עברו הפלילי התיישן זה מכבר. הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2003 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2002.

21. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב להתרשמות

שירות המבחן באשר לאמביוולנטיות של הנאשם בנוגע להליך הטיפול וכן בשים לב לסיכון להישנות המעשים ללא טיפול משמעותי.

22. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ברף העליון לצד עונשים נלווים.

סוף דבר

23. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות תבוצענה בהתאם להמלצת הממונה. תחילת עבודות השירות ביום 6.3.16.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום על עבירת כל עבירת אלימות פיזית כלפי בת זוג.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום כל עבירת איומים שתופנה כלפי בת זוג.
- ד. קנס כספי בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.4.16. לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.
- ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.3.16. הפיצוי יועבר למתלוננת על פי פרטים שתמסור המאשימה.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ו, 18 ינואר 2016, בנוכחות הצדדים.